

การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลาต่อธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อนำไปสู่
การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชน

MANAGEMENT OF KAMALA SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION
ON TOURISM BUSINESS IN CONTRIBUTING TO SUSTAINABLE TOURISM
COMMUNITY

จिरกุต เสมอเพื่อน

Jirakit Samerpuean

โปรแกรมวิชาบริการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

jirakitss@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.เพื่อศึกษาถึงกระบวนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลาที่มีต่อธุรกิจการท่องเที่ยว 2.เพื่อศึกษาถึงการจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลาที่มีต่อธุรกิจการท่องเที่ยว โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวและพนักงานที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว จำนวน 250 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 26 - 35 ปี สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงาน มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ระหว่าง 5 - 10 ปี รายได้จากการประกอบอาชีพน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท ส่วนที่เป็นเจ้าของกิจการส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการเปิดธุรกิจท่องเที่ยว ระหว่าง 5 - 10 ปี กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของ อบต. มากที่สุดในด้านโครงสร้างการบริหารงาน และน้อยที่สุด ด้านงบประมาณ และกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยว มากที่สุดในด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน น้อยที่สุด ด้านการท่องเที่ยวยั่งยืน ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าระดับการบริหารจัดการของอบต.ด้านโครงสร้างการบริหารงาน ด้านกระบวนการบริหารจัดการ ด้านการวางแผน ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการควบคุม โดยรวมมีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวยั่งยืนและการท่องเที่ยวโดยชุมชนการศึกษาการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลา และการจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อธุรกิจการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลา พบว่ามีความสัมพันธ์กับธุรกิจการท่องเที่ยวซึ่งจะนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชน

คำสำคัญ : กระบวนการบริหารจัดการ, องค์การบริหารส่วนตำบลกมลา, ธุรกิจการท่องเที่ยว

Abstract

The purpose of this research are:1.To study the management process of Kamala Subdistrict Administrative Organization (SAO) to tourism business. 2. To study the tourism management of Kamala Subdistrict Administrative Organization (SAO) to tourism business. The samples are 250 of

travel business owners and employees working in travel business enterprises. Questionnaires were used as the instruments to collect data. The statistical methods of frequencies, percentage, mean, standard deviations, and, Pearson correlation were used in the data analyses and hypotheses testing. The results revealed that most of the respondents are female, in the age group of 26 to 35 years old, married, hold a below Bachelor's degree, be employee, work in travel business between 5 to 10 years and, earn monthly income of below/equal 15,000 baht. The business owner establishes the travel business between 5 – 10 years. The respondents' intend to the management of Kamala SAO the most in Management organization and the least in Budget. And the respondents' intend to travel the most in the community based tourism and the least in Sustainable tourism. Results of the hypotheses test at the statistical significance level of 0.05 is the management level of Kamala SAO in Management organization, Management process, Planning, Budget, Personal, Control and, overall has related to the sustainable tourism level. The study of management of Kamala SAO in management organization and tourism management to tourism business of Kamala SAO show the relation to travel business. There lead tourism business to sustainable tourism community.

Keywords: Management Process, Kamala Subdistrict Administrative Organization, Tourism Business

บทนำ

ประเทศไทยนับว่าเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวในการเลือกเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งในแต่ละปีมีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยของเราเป็นจำนวนมาก เนื่องจากประเทศของเรามีแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่สำคัญในการเดินทางท่องเที่ยวมากมาย ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมชมชอบของนักท่องเที่ยวเป็นอันดับต้นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัดภูเก็ตนับได้ว่าเป็นจังหวัดหนึ่ง ที่มีสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเลที่สวยงาม เมื่อรวมรายได้จากการท่องเที่ยวตลอดทั้งปีนับว่าสูงเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศอีกด้วย ส่วนมนต์เสน่ห์ของจังหวัดภูเก็ตที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวก็คือ ความใสสะอาดของน้ำทะเล มีชายหาดที่สวยงาม มีความโดดเด่นในเรื่องของวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ อาหารประจำถิ่นที่แสนอร่อยและมีความหลากหลาย ผู้คนมีมิตรไมตรี ตลอดจนถึงสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยเฉพาะ

พื้นที่โดยรอบของเกาะภูเก็ต มีชายหาดที่ขึ้นชื่อแลชื่อเสียงหลายแห่งด้วยกัน อาทิ เช่น หาดราไวย์ หาดในยาง หาดในหาน หาดกะตะ หาดกะรน หาดป่าตอง หาดกมลา หาดสุรินทร์ และ หาดบางเทา เป็นต้น ความสำคัญของหาดกมลมาเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น

1. นักท่องเที่ยวไม่หนาแน่นมากนัก เหมาะสำหรับการพักผ่อนในบรรยากาศครอบครัว
2. มีร้านอาหารหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นอาหารไทยหรืออาหารฝรั่งอยู่รอบๆบริเวณหาด
3. มีโรงแรมขนาดเล็กไปจนถึงขนาดกลาง รวมไปถึงอพาร์ทเมนต์ให้เช่าในราคาพอสมควร
4. มีแหล่งช้อปปิ้ง สปา มินิบาร์ ขนาดเล็กเป็นจำนวนมาก
5. เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาพักผ่อนระยะยาวเป็นส่วนใหญ่
6. มีจุดรับส่งนักท่องเที่ยวหรือแท็กซี่
7. มีสถานที่ท่องเที่ยวที่นิยมประเภทการแสดงโชว์ (ภูเก็ตแฟนตาซี) อยู่ในบริเวณใกล้เคียง จาก

ข้อมูลของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2547 จังหวัดภูเก็ตมีรายได้จากการท่องเที่ยวจำนวน 85,000 ล้านบาท และคิดเป็นรายได้บนพื้นที่ชุมชนกมลามาประมาณร้อยละ 10 ของรายได้ทั้งจังหวัดภูเก็ตคิดเป็นเงินประมาณ 8,500 ล้านบาทและคาดว่าจะมีรายได้จากการท่องเที่ยวที่ตกแก่ชุมชนกมลามาไม่ต่ำกว่าปีละ 10,000 ล้านบาท จึงมีการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวรองรับการเจริญเติบโตของตลาดการท่องเที่ยว คาดว่าในอีก 10 ปีข้างหน้า จะมีรายได้จากการท่องเที่ยวปีละ 20,000 ล้านบาท ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงการลงทุนในการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จากภาครัฐ เช่น ถนน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการแล้วงบประมาณจากภาครัฐรวมเป็นเงินประมาณ 670.77 ล้านบาทนั้นเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าโดยคิดระยะเวลาจุดคุ้มทุนแล้วจะใช้เวลาประมาณ 5 ปีนับว่าคุ้มค่าทางเศรษฐกิจเหมาะสมแก่การลงทุนบนพื้นที่หาดกมลามา (ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภูเก็ต, ปี 2547)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงกระบวนการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลามาที่มีต่อธุรกิจการท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาถึงการจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลามาที่มีต่อธุรกิจการท่องเที่ยว

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ

แบบสอบถามสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวและพนักงานที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่อยู่ภายใต้การดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลามาเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวและพนักงานที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการของ อบต.กมลามาได้แก่ข้อมูลด้านโครงสร้างกระบวนการบริหาร การวางแผน งบประมาณ บุคลากรและการควบคุม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ได้แก่ การท่องเที่ยวยั่งยืนและการท่องเที่ยวชุมชน

ขั้นตอนการวิจัย (การเก็บข้อมูล)

การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

การแจกแบบสอบถามสำหรับผู้ประกอบการและพนักงานที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวที่อยู่ภายใต้การดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลามาการวิเคราะห์ข้อมูลนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความครบถ้วนและถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถามมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์และใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังนี้สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistics) แสดงคุณลักษณะของประชากรที่ศึกษาได้แก่จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษาค่าร้อยละ (Percentage) คือการคำนวณหาสัดส่วนของข้อมูลในแต่ละตัวเทียบกับข้อมูลรวมทั้งหมด โดยให้ข้อมูลรวมทั้งหมดมีค่าเป็นร้อยละสถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) โดยใช้สถิติเพียร์สัน (Pearson's) ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระดับการมีส่วนร่วมทางการบริหารจัดการของอบต.โดยอาศัยสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน(Pearson's Correlation)

ผลการวิจัย / Results

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลามาต่อธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชน” เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวและพนักงานที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว จำนวน 250 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์และประมวลผลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้

การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive method) และการวิเคราะห์เชิงอนุมาน (inferential method) ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้ออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 51.20 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 48.80 มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี ร้อยละ 40.00 รองลงมา อายุระหว่าง 36 - 45 ปี ร้อยละ 26.00 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 50.40 รองลงมา โสด ร้อยละ 34.80 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 48.40 รองลงมา ปริญญาตรี ร้อยละ 47.20 ประกอบอาชีพพนักงาน ร้อยละ 82.80 และอาชีพเจ้าของกิจการ ร้อยละ 17.20 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าของกิจการส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการเปิดธุรกิจท่องเที่ยว ระหว่าง 5 - 10 ปี ร้อยละ 32.56 รองลงมา ต่ำกว่า 5 ปี ร้อยละ 25.58 ที่เป็นพนักงานส่วนใหญ่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ระหว่าง 5 - 10 ปี ร้อยละ 40.58 รองลงมา ต่ำกว่า 5 ปี ร้อยละ 33.82 และมีรายได้จากการประกอบอาชีพน้อยกว่าเท่ากับ 15,000 บาท ร้อยละ 38.80 รองลงมา รายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 34.00

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา กลุ่มตัวอย่างมีระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา มากที่สุดในด้านโครงสร้างการบริหารงานของ อบต.อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ด้านกระบวนการบริหารจัดการของ อบต. กมลา อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการวางแผน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านบุคลากร อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการควบคุม อยู่ในระดับปานกลาง และด้านงบประมาณ อยู่ในระดับปานกลาง

2.1 ด้านโครงสร้างการบริหารงานของ อบต. พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านโครงสร้างการบริหารงานของ อบต. โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านโครงสร้างการบริหารงานของ อบต. มากที่สุดในข้อ มีรูปภาพของเจ้าหน้าที่ติดไว้ระบุไว้บนแผนผังองค์กรเพื่อง่ายต่อการจดจำ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ผู้ประกอบการหรือพนักงานทราบและเข้าใจถึงโครงสร้างและหน้าที่การบริหารจัดการของอบต.กมลา อยู่ในระดับปานกลาง ผู้ประกอบการหรือพนักงานทราบและเข้าใจถึงหน้าที่และตำแหน่งที่อยู่บนแผนภูมิโครงสร้างของอบต.กมลา อยู่ในระดับปานกลาง ผู้ประกอบการหรือพนักงานเห็นด้วยกับความสามารถของเจ้าหน้าที่ อบต.ที่ได้รับการแต่งตั้ง อยู่ในระดับปานกลาง และอบต.มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านกระบวนการบริหารจัดการของ อบต.กมลา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านกระบวนการบริหารจัดการของ อบต.กมลา มากที่สุดในข้อ ผู้ประกอบการหรือพนักงานทราบและเข้าใจถึงกระบวนการบริหารจัดการของ อบต.กมลา อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา นโยบายการบริหารจัดการของ อบต. กมลา มีความชัดเจน อยู่ในระดับปานกลาง เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการหรือพนักงานเข้ารับฟังตลอดจนเสนอแนวทางในการบริหารจัดการได้อยู่ในระดับปานกลาง มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอและเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง และอบต.เปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบได้หากเกิดข้อสงสัยในการบริหารจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ด้านการวางแผน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านการวางแผน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่ม

ตัวอย่างมีระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านการวางแผน มากที่สุดในข้อ นายก อบต.กมลา เป็นบุคคลที่มีการวางแผนการทำงานที่ดี อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ผู้ประกอบการหรือพนักงานเข้าใจและให้ความร่วมมือกับแผนงานของ อบต. เป็นอย่างดี อยู่ในระดับปานกลาง อบต. ได้เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการหรือพนักงานเข้าร่วมรับฟังเกี่ยวกับแผนการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง แผนงานที่ อบต.วางไว้มีความชัดเจน สามารถลงมือปฏิบัติได้ทันที อยู่ในระดับปานกลาง และผู้ประกอบการหรือพนักงานได้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นและเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดแผนการปฏิบัติงานของ อบต. อยู่ในระดับปานกลาง

2.4 ด้านงบประมาณ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านงบประมาณ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านงบประมาณ มากที่สุดในข้อ เงินงบประมาณสำหรับนำไปพัฒนาด้านการท่องเที่ยวมีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา อบต.มีการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้ทราบ อยู่ในระดับปานกลาง ผู้ประกอบการหรือพนักงานเห็นด้วยเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณของ อบต. ว่าเป็นไปอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ผู้ประกอบการหรือพนักงานทราบถึงจำนวนงบประมาณที่ อบต.ได้รับ อยู่ในระดับปานกลาง และอบต.มีการสรุป การใช้จ่ายเงินงบประมาณให้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับปานกลาง

2.5 ด้านบุคลากร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านบุคลากร โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านบุคลากร มากที่สุดในข้อ เจ้าหน้าที่ของ อบต.กมลา มีความรู้ ความสามารถในตำแหน่งงานที่รับมอบหมาย อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา มีการอบรมเจ้าหน้าที่ของ อบต.กมลลาอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ประกอบการหรือพนักงานสามารถขอคำปรึกษากับเจ้าหน้าที่ อบต.ได้ตลอดเวลา อยู่ในระดับปานกลาง เจ้าหน้าที่ให้บริการได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง อยู่ในระดับปานกลาง และเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการหรือพนักงานตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ได้ อยู่ในระดับน้อย

2.6 ด้านการควบคุม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านการควบคุม โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านการควบคุม มากที่สุดในข้อ อบต.สามารถจัดสรรพื้นที่สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา อบต.มีการจัดเจ้าหน้าที่ไว้ดูแลในเรื่องความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง อบต.มีการควบคุมดูแลเรื่องขยะสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง อบต.มีการควบคุมดูแลผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวไม่ให้จำหน่ายสินค้าที่ผิดกฎหมายแก่นักท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง และอบต. ควบคุมในเรื่องราคาสินค้าที่จำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยวให้อยู่ในระดับราคาที่เหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างมีระดับการท่องเที่ยว โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับการท่องเที่ยว มากที่สุดในด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการท่องเที่ยวยั่งยืน อยู่ในระดับปานกลาง

3.1 ด้านการท่องเที่ยวยั่งยืน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการท่องเที่ยว ด้านการท่องเที่ยวยั่งยืน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับการท่องเที่ยว ด้านการท่องเที่ยวยั่งยืน มากที่สุดในข้อผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวหรือพนักงานต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหาดกมลาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแบบยั่งยืน อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ผู้ประกอบการหรือพนักงานได้มีส่วนร่วมในการจัดการสถานประกอบการให้เป็นไปตามนโยบายของ

การท่องเที่ยวยังยั่งยืน อยู่ในระดับปานกลาง ผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวหรือพนักงานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน อยู่ในระดับปานกลาง ผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวหรือพนักงานเข้าใจถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน อยู่ในระดับปานกลาง และอบต.ได้เชิญผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวหรือพนักงานเข้ารับกรอบรมความรู้อย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับปานกลาง

3.2 ด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการท่องเที่ยว ด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับการท่องเที่ยว ด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน มากที่สุดในข้อผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวหรือพนักงานเข้าใจความหมายและรูปแบบของการท่องเที่ยวโดยชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวหรือพนักงานเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ในฐานะเป็นผู้ให้บริการ อยู่ในระดับปานกลาง ผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวหรือพนักงานต้องการที่จะมีส่วนร่วมกับชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง อบต. มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนและสามารถให้ความรู้ผู้ประกอบการได้ อยู่ในระดับปานกลาง และผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวหรือพนักงานอยากให้ชุมชนกลมาเป็นตัวอย่างที่ดีของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา มีความสัมพันธ์กับ ระดับการท่องเที่ยว ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา มีความสัมพันธ์กับ ระดับการท่องเที่ยวยั่งยืน

ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา	การท่องเที่ยวยั่งยืน		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านโครงสร้างการบริหารงานของ อบต.	0.62*	0.00	สูง
2. ด้านกระบวนการบริหารจัดการของ อบต. กมลา	0.56*	0.00	สูง
3. ด้านการวางแผน	0.59*	0.00	สูง
4. ด้านงบประมาณ	0.58*	0.00	สูง
5. ด้านบุคลากร	0.67*	0.00	สูง
6. ด้านการควบคุม	0.55*	0.00	สูง
รวม	0.70*	0.00	สูงมาก

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 5%

4.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา มีความสัมพันธ์กับ ระดับการท่องเที่ยวยั่งยืน มีค่า Sig. (2-tailed) <0.05 นั้นหมายความว่า ระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลาทุกๆ ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างการบริหารงานของ อบต. ด้านกระบวนการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านการวางแผน ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการควบคุม และโดยรวม มีความสัมพันธ์กับระดับการท่องเที่ยวยั่งยืน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับ การบริหารจัดการของ อบต.กมลา มีความสัมพันธ์กับ ระดับการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ข้อมูลเกี่ยวกับ การบริหาร จัดการของ อบต.กมลา	การท่องเที่ยวโดยชุมชน		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์
1. ด้าน โครงสร้างการ บริหารงานของ อบต.	0.56*	0.00	สูง
2. ด้านกระบวนการ บริหาร จัดการของ อบต. กมลา	0.56*	0.00	สูง
3. ด้านการ วางแผน	0.50*	0.00	สูง
4. ด้าน งบประมาณ	0.49*	0.00	สูง
5. ด้านบุคลากร	0.55*	0.00	สูง
6. ด้านการ ควบคุม	0.39*	0.00	ปานกลาง
รวม	0.60*	0.00	สูง

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 5%

4.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา มีความสัมพันธ์กับ ระดับการท่องเที่ยวโดยชุมชน มีค่า Sig. (2-tailed) < นั้นหมายความว่า 0.05 ระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ทุกๆ ด้าน ได้แก่ ด้าน โครงสร้างการบริหารงานของ อบต. ด้านกระบวนการ บริหารจัดการของ อบต. กมลา ด้านการวางแผน ด้าน งบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการควบคุม และ โดยรวม มีความสัมพันธ์กับ ระดับการท่องเที่ยวโดย ชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับ การบริหารจัดการของ อบต.กมลา มีความสัมพันธ์กับ ระดับการท่องเที่ยวโดยรวม

ข้อมูล เกี่ยวกับการ บริหารจัดการ ของ อบต. กมลา	การท่องเที่ยวโดยรวม		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับความ สัมพันธ์
1. ด้าน โครงสร้างการ บริหารงาน ของ อบต.	0.67*	0.00	สูง
2. ด้าน กระบวนการ บริหารจัดการ ของ อบต. กมลา	0.63*	0.00	สูง
3. ด้านการ วางแผน	0.62*	0.00	สูง
4. ด้าน งบประมาณ	0.61*	0.00	สูง
5. ด้าน บุคลากร	0.70*	0.00	สูงมาก
6. ด้านการ ควบคุม	0.54*	0.00	สูง
รวม	0.74*	0.00	สูงมาก

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 5%

4.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการ บริหารจัดการของ อบต.กมลา มีความสัมพันธ์กับ ระดับการท่องเที่ยวโดยรวม มีค่า Sig. (2-tailed) < นั้นหมายความว่า 0.05ระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ทุกๆ ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างการ บริหารงานของ อบต. ด้านกระบวนการบริหารจัดการ ของ อบต. กมลา ด้านการวางแผน ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการควบคุม และโดยรวม มีความสัมพันธ์กับ ระดับการท่องเที่ยวโดยรวม อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและอภิปรายผล/Conclusions and Discussion

1. ด้านโครงสร้างการบริหารงานของ อบต. : ระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านโครงสร้างการบริหารงานของ อบต. มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กับ ระดับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การท่องเที่ยวโดยชุมชน และการท่องเที่ยวโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านโครงสร้างการบริหารงานของ อบต. เพิ่มขึ้น จะทำให้ระดับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การท่องเที่ยวโดยชุมชน และการท่องเที่ยวโดยรวม เพิ่มขึ้นในระดับสูง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวลี ทองเจิม (2544) กล่าวว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาพระแทว อยู่ในระดับปานกลาง ข้อเสนอแนะ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาที่มีผลกระทบโดยตรงและโดยอ้อมต่อทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวกโดยเน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและมีประโยชน์อย่างคุ้มค่าจนถึงรุ่นลูกหลานต่อไป

2. ด้านกระบวนการบริหารจัดการของ อบต. กมลา : ระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านกระบวนการบริหารจัดการของ อบต. กมลา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กับ ระดับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การท่องเที่ยวโดยชุมชน และการท่องเที่ยวโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านกระบวนการบริหารจัดการของ อบต. กมลา เพิ่มขึ้น จะทำให้ระดับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การท่องเที่ยวโดยชุมชน และการท่องเที่ยวโดยรวม เพิ่มขึ้นในระดับสูง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา นพชา (2553) กล่าวว่า การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ให้ความสำคัญกับการบริหารงานการรายงานการประสานงาน การอำนวยความสะดวก การจัดการ

3. ด้านการวางแผน : ระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านการวางแผน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กับ ระดับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การท่องเที่ยวโดยชุมชน และการท่องเที่ยวโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านการวางแผน เพิ่มขึ้น จะทำให้ระดับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การท่องเที่ยวโดยชุมชน และการท่องเที่ยวโดยรวม เพิ่มขึ้นในระดับสูง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จงรักษ์ อินทยนต์ (2545) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการท่องเที่ยวในด้านการเสนอความคิด การวางแผน และการตัดสินใจ การปฏิบัติการแบ่งปันผลประโยชน์เกิดจากการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับน้อย

4. ด้านงบประมาณ : ระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านงบประมาณ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กับ ระดับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การท่องเที่ยวโดยชุมชน และการท่องเที่ยวโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านงบประมาณ เพิ่มขึ้น จะทำให้ระดับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การท่องเที่ยวโดยชุมชน และการท่องเที่ยวโดยรวม เพิ่มขึ้นในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา นพชา (2553) กล่าวว่า การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ให้ความสำคัญกับการบริหารงาน สูงสุดที่สุด คือ การทำงบประมาณ

5. ด้านบุคลากร : ระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กับ ระดับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และการท่องเที่ยวโดยชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านบุคลากร เพิ่มขึ้น จะทำให้ระดับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพิ่มขึ้นในระดับสูง และระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันใน

ระดับสูงมาก กับ ระดับการท่องเที่ยวโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านบุคลากร เพิ่มขึ้น จะทำให้ระดับการท่องเที่ยวโดยรวม เพิ่มขึ้นในระดับสูงมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงทอง โยธาใหญ่ (2545) กล่าวว่า อาจเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานยังไม่มี ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบเท่าที่ควร สำหรับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นประจำปี 2545 ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่า ยังอยู่ในระดับน้อย ทำให้เห็นว่าประชาชนยังไม่ค่อยจะให้ความสนใจในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลเท่าที่ควร เช่น ในเรื่องการเข้าร่วมประชุมเพื่อเสนอปัญหาความต้องการของท้องถิ่นและการเข้าร่วมตรวจสอบความโปร่งใสในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

6. ด้านการควบคุม : ระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กับ ระดับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และการท่องเที่ยวโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านการควบคุม เพิ่มขึ้น จะทำให้ระดับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และการท่องเที่ยวโดยรวม เพิ่มขึ้นในระดับสูง และระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กับ ระดับการท่องเที่ยวโดยชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา ด้านการควบคุม เพิ่มขึ้น จะทำให้ระดับการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา นพข (2553) กล่าวว่า การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ให้ความสำคัญกับการบริหารงานการรายงานการประสานงาน การอำนวยความสะดวก การจัดการ ตำสุด

7. การบริหารจัดการของ อบต.กมลา โดยรวม : ระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา

โดยรวม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูงมาก กับ ระดับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และการท่องเที่ยวโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา โดยรวม เพิ่มขึ้น จะทำให้ระดับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และการท่องเที่ยวโดยรวม เพิ่มขึ้นในระดับสูงมาก และระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา โดยรวม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กับ ระดับการท่องเที่ยวโดยชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยระดับการบริหารจัดการของ อบต.กมลา โดยรวม เพิ่มขึ้น จะทำให้ระดับการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพิ่มขึ้นในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤติยากร นวลศรี (2543) กล่าวว่า การศึกษาผลจากการพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวในทัศนคติของผู้ประกอบการธุรกิจ การท่องเที่ยว ทัศนศึกษา เกาะพี : พี อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ด้านการบริหารจัดการพื้นที่ สำหรับทัศนคติของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวที่มีต่อผลที่เกิดขึ้นหลังจากการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ก่อให้เกิดจากจ้างงานและสร้างรายได้ให้กับผู้เข้ามามีส่วนร่วมการพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลง ทางด้านการประกอบอาชีพของประชาชนจากการประกอบอาชีพภาคเกษตรกรรม และการรับจ้างมาสู่การประกอบอาชีพในด้านการให้บริการในกิจกรรมการท่องเที่ยวซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของรายได้ของประชาชน การเข้ามามี ส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวก่อให้เกิดความมั่นคงในด้านรายได้ และ กิจกรรมการท่องเที่ยวยังเป็นแรงจูงใจให้ประชาชนจากบริเวณต่าง ๆ เดินทางเข้าสู่พื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการใช้ที่ดินในด้านการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการใช้ที่ดินและการ ใช้ที่ดินอย่างหนาแน่น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.1 ด้านโครงสร้างการบริหารงานของ อบต. เช่น การมีรูปภาพของเจ้าหน้าที่ติดไว้ระบุด่วนแผนผังองค์กรเพื่ออำนวยความสะดวก และผู้ประกอบการหรือพนักงานทราบและเข้าใจถึงโครงสร้างและหน้าที่การบริหารจัดการของ อบต.กมลา ทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชน

1.2 ด้านกระบวนการบริหารจัดการของ อบต. กมลา โดยผู้ประกอบการหรือพนักงานทราบและเข้าใจถึงกระบวนการบริหารจัดการของ อบต. กมลา และมีนโยบายการบริหารจัดการของ อบต. กมลา มีความชัดเจน ทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชน

1.3 ด้านการวางแผน โดยมีนายก อบต.กมลา เป็นบุคคลที่มีการวางแผนการทำงานที่ดี ทำให้ผู้ประกอบการหรือพนักงานเข้าใจและให้ความร่วมมือกับแผนงานของ อบต. เป็นอย่างดี และอบต. ได้เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการหรือพนักงานเข้าร่วมรับฟังเกี่ยวกับแผนการปฏิบัติงาน จึงส่งผลทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชน

1.4 ด้านงบประมาณ หากมีเงินงบประมาณสำหรับนำไปพัฒนาด้านการท่องเที่ยวมีความเหมาะสมและอบต.มีการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้ทราบ ทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชน และโปร่งใสตรวจสอบได้จากหน่วยงานภายนอก

1.5 ด้านบุคลากร โดยเจ้าหน้าที่ของ อบต. กมลา มีความรู้ ความสามารถในตำแหน่งงานที่รับมอบหมาย และมีการอบรมเจ้าหน้าที่ของ อบต.กมลา อย่างสม่ำเสมอ จะส่งผลต่อธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชน

1.6 ด้านการควบคุม คือ อบต.สามารถจัดสรรพื้นที่สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวได้อย่าง

เหมาะสม และอบต.มีการจัดเจ้าหน้าที่ไว้ดูแลในเรื่องความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว ทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชน และทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกปลอดภัยในทรัพย์สิน และชีวิต จักทำให้กลับมาท่องเที่ยวอีกอย่างต่อเนื่อง และมีการเล่าสู่กันฟัง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาท่องเที่ยวตำบลกมลา โดยการการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลาเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชน

2.2 ศึกษาความพึงพอใจในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลาที่มีผลต่อธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชน

เอกสารอ้างอิง/References

- [1] การท่องเที่ยว 7Greens.สืบค้นเมื่อ เมษายน 2556, จาก <http://www.7greens.tourismthailand.org/en/index.php>
- [2] การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2529:3 สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2556 <http://www.tat.or.th>
- [3] การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2549. ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว จังหวัดภูเก็ต. อกสารเผยแพร่. ภูเก็ต: ผู้แต่ง.
- [4] การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์. สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2556. จาก <http://www.creativetourism.com>
- [5] กรมทรัพยากรทางชายฝั่งทะเล. สืบค้นเมื่อ 4 เมษายน 2556. จาก <http://www.dmcr.go.th>
- [6] กรมทรัพยากรธรณี. 2548. แผนที่หนีภัยสึนามิ หาดกมลา จังหวัดภูเก็ต. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

- [7] กัลยา วานิชย์บัญชา. 2549. หลักสถิติ. พิมพ์ ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: บริษัทธรรมสาร จำกัด.
- [8] กฤติยากร นวลศรี. 2543. ศึกษาเรื่อง การศึกษาผลจากการพัฒนาทางการท่องเที่ยวในทัศนคติของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว กรณีศึกษา: เกาะพีพี อำเภอเมืองจังหวัดกระบี่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- [9] จงรัชช์ อินทยนต์. 2545. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการท่องเที่ยวกรณีศึกษาบ้านโปร่งร้อน ตำบลใหม่พัฒนา อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [10] ธาณินทร์ ศิลป์จารุ. 2553. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 13 วิ. อินเตอร์ พรีน
- [11] ธงชัย สันติพงษ์. 2543. องค์การและการบริหารการศึกษาและการจัดการแผนใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 11. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. กรุงเทพฯ
- [12] นภัค วัฒนคุณ. 2545. ความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีเวียงท่ากาน ตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [13] นิธิมูระ.ม.ป.ป. Locally - based tourism. ใน นිරมล เปียแดง. เอกสารประกอบการสอนวิชาสัมมนา. ภาควิชาการวางแผนเมืองและสภาพแวดล้อมคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- [14] นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการสำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต เมษายน 2555, จาก <http://www.phuket.go.th/webpk/news-files13393867875b5pdf>
- [15] บุญมา โชติเศรษฐพันธ์, 2555. สถิตินักท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต.
- [16] บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. 2542. การวางแผนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. เชียงใหม่. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [17] ปริญญา พรหมมินทร์ 2542. ศึกษาเรื่อง บทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดกาญจนบุรี. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [18] ปัญญา นพชา. 2553. ศึกษาเรื่อง การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองจังหวัดปทุมธานี. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- [19] พรสวรรค์ มโนพัฒน, 2553. การสัมมนาเรื่อง การพัฒนาบุคลากรสาขาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ:การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- [20] พวงทอง โยธาใหญ่. 254. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นกรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [21] พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538, น 117. การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- [22] วาริชต์ มัชยมบุรุษ .ม.ป.ป. รูปแบบการท่องเที่ยวในประเทศไทย.สืบค้นในแหล่งข้อมูลสถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน.สืบค้นเมื่อ 6 มีนาคม 2556.จาก <http://www.cbt-i.org>
- [23] สายผึ้ง สุวรรณจันทร์ 2548 ศึกษาเรื่อง บทบาทผู้นำท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- [24] เสาวลี ทองเจิม. 2544. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืน กรณีศึกษาสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาพระแสหวัดภูเก็ต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [25] องค์การบริหารส่วนตำบลกลมา. สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2556. จาก <http://www.kamala.go.th>

- [26] อรุณศรี นาคะวิสุทธิ .2543. ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกรณีศึกษาอ่าวพระนาง อำเภอมะนัง จังหวัดกระบี่. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [27] อุษาวดี พูลพิพัฒน์, 2542. การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน: กรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนในประเทศไทย. จุลสารการท่องเที่ยว 21, 4 (ตุลาคม – ธันวาคม) : 38-48
- [28] อรรถพร กงวิไล. 2547. การสื่อสารทางการเมืองไทย .คณ วารสารศาสตร์ .มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [29] โครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ, 2540 จาก <http://www.cbti.org/2012/travel.php>
- [30] [www.estudytourim.com /TourismJournal /TourismModelInthailand.pdf](http://www.estudytourim.com/TourismJournal/TourismModelInthailand.pdf) สืบค้นเมื่อวันที่ 7 เมษายน 2556